

Заняття

«Що таке толерантність?»

Підготувала

керівник гуртка

«Творча майстерня»

Ляшенко Олена Григорівна

Мета:

- Ознайомити дітей з поняттям «толерантність» простими словами;
- Розвивати повагу до інших, доброзичливість і співпереживання;
- Навчити сприймати різних людей як рівних.

Хід заняття

1. Привітання та вступ.

Гра «Чарівне слово»

Учитель: «Хто сьогодні вже сказав *дякую*, *будь ласка* або *вибач?*»

(Діти піднімають руки, коротко діляться, кому й за що.)

Запитання:

- Чи всі люди однакові?
- Чи треба дружити тільки з тими, хто на тебе схожий?

2. Міні-розповідь з ілюстраціями.

Казка або історія:

НІЖНО-ЛІЛОВА КВІТОЧКА

У пані Клумби було багато донечок – панянок Квіточок, і всі яскравого кольору: червоні, жовті, сині. Але одного разу розквітла незвичайна квітка – блідо-лілова, як літнє небо в той час, коли гроза збиралася заgrimіти, але передумалі і пішла собі геть.

- Подивіться на неї! - промовила Червона Квітка. – Вона зовсім не схожа на нас. Вона така бліда і неяскрава... Я не буду навіть розмовляти з нею! – і вона гордовито відвернулася від нової сестрички.

- Так, так, - загомоніли всі Квіточки, киваючи голівками, - вона інша, зовсім інша. Вона не така, як ми. Не будемо говорити з нею, не будемо дружити...

Пані Клумба саме тоді відволіклася – вона вчила Травичку, як правильно рости – і не чула, про що говорять її діти. А нова Квіточка засумувала. Ніхто не хотів спілкуватися з нею, ніхто не хотів дружити. Лише Вітерець, прохолодний, ласкавий і лагідний до всіх, гладив її по блідих щічках і шепотів: «Заспокойся. Все буде гаразд... Ніколи, ніколи не змінюй свій колір. Ти така гарна».

Минув цілісінський день, і ніч, а наступного ранку над Фермою побігли чарівні різнокольорові Хмаринки.

- Дощик! Дощик! – гукали вони до Квіточок. – Ми несемо вам дощик!

- Дощик! – зраділи Квіточки і весело загойдали голівками. А блідо-лілова Квіточка навіть не підвела сумно схиленої голови.

- Що з тобою? – здивувалися Хмаринки. – Ти не любиш дощу?

- Не розмовляйте з нею. – сказала Червона Квітка. – Вона з'явилася вчора, і ми з нею не розмовляємо.

- Чому? – здивувалися Хмаринки. – Це ж ваша сестричка.

- Вона зовсім не схожа на нас, вона бліда і негарна... а до того ще й лілова...

А нова квіточка не промовила ні слова – лише зітхнула.

- Як вам не соромно? – почувся обурений голос пані Клумби. – Ні, це мені дуже соромно за вас, бо я погано вас виховала! Хіба я не люблю вас усіх однаково, незалежно від кольору? Хіба моя земля – не для всіх вас?

- І моя тінь захищає всіх вас однаково в спекотний полудень, - промовила згори пані Вишня (а її любили і поважали всі-всі на Фермі, бо вона була найстарша і наймудріша).

- І ми даруємо свій дощик всім рослинам, квітам, травам, деревам і кущам, якого б кольору вони не були! –сказали Хмаринки. – До того ж, серед нас є хмаринки білі, сірі, блакитні - і навіть одна ніжно-лілова, точнісінько такого ж кольору, як ваша сестричка. Ми всі її дуже любимо, бо вона ж наша.

І насправді... Квіточки підвели голівки і побачили серед зграйки Хмаринок одну таку ж, як їхня сестричка – блідо-лілову. Ось тоді їм стало не тільки соромно, а ще й страшно. Вони перелякалися, що Хмаринки підуть геть і не проллються дощиком. А господар поїхав з Ферми, і нікому їх полити.

- Ми... Ми більше... Ми не будемо... – забелькотали Квіточки одна поперед одною, а Червона Квіточка від сорому почервоніла так, що стала майже кольору Бурячка.

- Не сумуй, Лілова Квіточко, - озвалася Лілова Хмарка. – У мене для тебе є дарунок: якщо хочеш, я поллю тебе кольоровим дощиком. В ньому будуть крапельки різного кольору, сині і жовті, червоні і білі. Випий крапельку, яка тобі сподобається – і твій колір зміниться. Якого кольору ти бажаєш бути?

- Я бажаю залишитися такою, як є. – сказала Лілова Квіточка. Всі здивувалися, який у неї гарний, спокійний та впевнений голос. – Для мене честь бути схожою на вас, пані Лілова Хмарка. Мені подобається мій колір.

- І нам, і нам подобається! – зашуміли Квіточки. Вони не обманювали, вони зрозуміли, що ліловий колір теж дуже гарний, що у квітів не буває негарних кольорів. – Пробач нам, будь ласка!

- І мені пробач, - нахилилася до сестрички Червона Квітка. На пелюстки Лілової Квіточки впали крапельки води, проте то був не дощ – то Червона Квіточка плакала від сорому і жалю, що так образила рідну сестрицю. Але на Фермі не

заведено було дорікати і вичитувати тим, хто зрозумів свої помилки. І довго ображатися теж не було заведено. Та й ніколи ображатися – почався дощик, чарівний, різнокольоровий, як і обіцяла Лілова Хмарка.

- Дощик! Дощик! – співали Квіточки, ловили краплі і танцювали. І Травичка співала, і кущі Агрису, а пані Клумба і пані Вишня підспівували і теж ловили крапельки.

- Спати не даєте, - бурчав пан Паркан, але насправді і він радів, що його сусідки, маленькі Квіточки, облишили сварки.

«От бачиш, все гаразд, - шепотів на вушко Ліловій Квіточці її найкращий друг Вітерець, - ти не бліда, ти - ніжна, запам'ятай це».

А потім дощик закінчився, Хмаринки попливли собі до інших квітів і дерев, Вітерець полетів перевірити, як там у полі Соняшник, Сонечко сідало за обрій. Прийшов Вечір. Квіточки стуляли пелюсточки і готувалися спати.

- На добраніч. - казали вони. – На добраніч, Синя сестричко! На добраніч, Лілова сестричко! На добраніч, Червона сестричко! На добраніч, Жовта сестричко! На добраніч, матусенько Клумба!

Вони засинали, посміхаючись, і Лілова Квіточка посміхалася теж. Це дуже гарно – засинати, посміхаючися - і не тільки для квітів.

Обговорення:

— Чи потрібно приймати тих, хто відрізняється?

3. Вправа «Дерево дружби».

На ватмані намальоване дерево без листочків.

Кожна дитина отримує 1 листочок, на якому:

Малює себе, або пише слово, яке асоціюється з дружбою (наприклад: «доброта», «повага», «допомога», «усмішка»)

Потім всі приклеюють свої листочки на дерево — утворюється **спільне "Дерево дружби"**.

4. Гра «Подібні та різні».

Називаю ознаки, діти плескають у долоні, якщо це спільне для всіх, або сидять тихо, якщо це не у всіх.

Наприклад:

- У нас є очі
- Всі ми любимо морозиво

- У нас однаковий колір шкіри
- Ми всі хочемо, щоб нас любили

Підсумок: Усі ми різні, але всі хочемо дружити, гратись, бути щасливими.

5. Підсумок і закріплення.

Запитання:

- Що таке толерантність?
(Варіанти: доброта, повага, дружба, прийняття інших.)

Домашнє завдання (за бажанням):

Намалюй малюнок «Дружба — це...» або «Як я можу бути добрим другом».